

jo lahko goni! To še enkrat rečem in gotov sem, da ne bo treba „pratiki“ plačati poti na Gorenško.

Priporočam pa tudi slamoreznice; tudi te mašine so zelo koristne.

Kmetu je potreba tudi „Novic“ in drugih podučnih bukev, da se iz njih uči potrebne reči. Veliko je pri nas še praznega sveta, veliko pa tudi slabo obdelanega; gnojnica, zabéla zemljiščem, se po slabih zemljiščih zgublja in ko „rujava voda“ odteka se kmetom, ki ne vedó z gnojem umno ravnati.

Al predaleč sem zašel, ker namen moj je bil, naše gospodarje le opozoriti na koristne mašine.

Miha Lakota, kmet na Dovjem.

Kmetijski zgodovinski spomini vsega sveta vredjeni po mesecih.

Po „Oesterr. Landw. Wochenblatt.“

(Dalje.)

Meseca decembra.

Dné	Leta	
16.	1788.	Je bila ena najhujših zim na Nemškem; mraza je bilo ta dan v Bremenu 35 stopinj, v Draždanih 32 in v Berlinu in Weimaru 28 stopinj.
16.	1844.	Je kmetijska družba v Sigmaringenu napravila veliko pojedino konjskega mesá, da se s tem odstrani vraža, kakor da bi konjsko meso ne bilo dobro za vžitek.
17.	1813.	Je umrl v Parizu Anton Avguštin Parmentier, ki se je po izvrstni svoji učenosti od revnega apotekarskega fanta povzdignil na stopnjo vélikega nadzornika zdravništva na Francoskem; njemu se imajo Francozje zahvaliti za vpeljanje krompirja in pa napravljanje močeca (štirke).
18.	1719.	So na južnem Francoskem obirali češnje in tresli zrela jabelka v drugič to leto, ker so drevesa oktobra meseca vdru-gič cvetela. Bila je to najgorkeja zima, ki jo svet pomni.
19.	1787.	Ukaz cesarja Jožefa II. zapoveduje grajščinskim uradnikom pristop h kmetijskim družbam zato, da morejo po skušnjah na grajščinskih zemljiščih potrditi to, kar znanost kmetijska uči, in kar so skušnje potrdile, v različnih deželah potem razširiti.
20.	1740.	Je strašen vihar na Avstrijskem, Češkem, Moravskem, Šleskem in sploh po vsej Evropi nepopisljivo škodo naredil s tem, da je podrl strehe, hiše, gradove, posebno pa cele gozde, pa tudi grozno škodo učinil na morji.
22.	1839.	Se je po priporočilu vladnega svetovalca Kriza v zboru družbe kmetijske Dunajske vpeljala Seidl-nova mlatilnica v doljni Avstriji.

Gospodarske novice.

Pomoč zoper trtno uš.

Francoski konzul v Kantonu v Kini priporoča nasadbo Kitajskega (Kineškega) drevesa, kateremu je ime „Elaeococca vernicea“ (Eleokoka). On pravi, da s tem drevesom (menda oljem njegovim?), ki se je po semenu tudi že v Evropo zaplodilo, Kitajci bele mravlje preganjajo, ki so jim velika nadloga. Noben mrčes ne

strpi smradú tega olja. — Ker Elaeococca v tem svojem olji tudi oni firnež ima, zarad katerega sloví Kitajski lak, vredno bi bilo — piše imenovani konzul — zasadi to drevó tudi v toplih krajih Evrope. Skušnje, v Toulonu narejene, so kazale, da mu je podnebje južnega Francoskega všeč.

Slovensko slovstvo.

* *Magnetizem, elektrika, toplota in svetloba.* Filozofično-fizikalen načrt. Spisal Anton Urbas, stolni korar v Ljubljani. *) V Ljubljani 1876.

Pod tem naslovom je prišla na svetlo v slovenskem, v nemškem jeziku pa z imenom „Magnetismus, Electricität, Wärme und Licht. Philosophisch-phisikalische Skizze“, jako interesantna knjižica, ki na malih 33 straneh obdeluje ogromni materijal, ki ga nam kaže napis knjige. Pisatelj se ne spušča v nadrobno razkladanje magnetizma, elektrike, toplote in svetlobe, ampak v kratkih aforizmih — načrtih — izreka rezultate svojih študij, in to tako odločno tudi takrat, kedar podira, kar fizika in kemija dandanes ne učite, da se strokovnjak res večkrat čuditi mora drznosti pisateljevi. Vkljub vsemu temu je knjižica vsakako interesantna in v vsem priča mislečega duhá, ki si je upal v skrivnostno delalnico natvore podati, iz katere izvirajo prikazi magnetizma, elektrike itd. Namen pisateljev je, bralcem odkriti bistvo in življenje natvore, zato se mu je treba zdelo preiskavati prikaze gori navedene četvorice. Konečno moramo s pohvalo priznati prevod slovenski, ki je jako težaven o predmetih filozofičnih in fizikaličnih, ki si jih je gosp. pisatelj izbral za svoje študije.

* *Vabilo na naročbo „Zvona“.* Tudi prihodnje leto bode izhajal „Zvon“, izpremenjen po notranji osnovi in vnanji opravi. Za ekspedicijo se bode bolj skrbelo, in mi le obžalujemo, da je prejšnje opravništvo „Zvona“ tako brezvestno svoje opravilo opravljalo. Mi želimo, da „Zvona“ ne bode noben omikan Slovenec med svojimi knjigami pogrešal, ker za „Zvon“ bodo pisali najodličnejši slovenski pisatelji: prof. dr. Celestin v Zagrebu, prof. Erjavec v Gorici, prof. Levec, Pleteršnik, Šuklje in Wiesthaler v Ljubljani. Gosp. Jurčič bode pisal za „Zvon“ daljšo izvorno povest „Lepa Vida“. Pesmi je obljubila gospá Lujiza Pesjakova in vsi drugi najodličnejši slovenski pesniki. Po takem bode „Zvon“ glasilo slovenske inteligencije, v katerem bo kazala, kaj more iz sebe na slovstvenem polji. — „Zvon“ izhaja 1. in 15. dan meseca; naročnina 4 gold. za vse leto; 2 gold. za pol leta. Napis: Redaction des „Zvon“, Wien, Ottakring, Hauptstrasse 23.

Opravništvo „Zvona“.

Ozir po domovini.

Popotne črtice.

Spisal političen sitnež.

(Dalje.)

Iznova prepričan, da birokracija je, kakor povsod, tudi Novemu mestu môra, ki tlači narodno gibanje, odrinem čez dva dni proti Mirni peči. Vreme bilo je krasno, solnce pripekalo tako, da po njegovi sili izgubim zadnje v Gorjancih nalezeno trganje po udih. Krajšal mi je dolgo in samotno pot krasen pogled po vinskih goricah ob desni; kalili pa mi veselje gradovi,

*) Zdaj tudi stolni župnik.